

Актуальні питання розвитку державності та правотворчої діяльності в Україні: Міжнародна Міжнародної науково-практичної конференції, м. Харків, 02-03 лютого 2013 року. – у 2-х томах. – Х. : ГО «Асоціація аспірантів-юристів», 2013. – Т. 1. – 100 с.

Видається в авторській редакції. Редакційна колегія Асоціації аспірантів-юристів не завжди поділяє погляди, думки, ідеї авторів та не несе відповідальності за зміст матеріалів, наданих авторами для публікації.

У виданні зібрані тези подані на Міжнародну науково-практичну конференцію «Актуальні питання розвитку державності та правотворчої діяльності в Україні», які містять дослідження з загальнотеоретичної юриспруденції та з основних галузей права і юридичної науки: міжнародне, адміністративне, фінансове, конституційне, цивільне, господарське, кримінальне, трудове.

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА..... 6

КУЛЬТУРНА ФУНКЦІЯ ДЕРЖАВИ НА ТЕРИТОРІЇ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ	
Головченко М.Ф.....	6
НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО ТА ЙОГО РОЛЬ В ЗАПОБІГАННІ МІЖЕТНІЧНИХ КОНФЛІКТІВ	
Сметюх В.С.....	8

НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН, КОНСТИТУЦІЙНИЙ ПРОЦЕС, МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО..... 10

ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ КОНСТИТУЦІЙ	
Гераськевич Г. М.....	10
МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ФУНКЦІЇ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА ОРГАНАМИ ВНУТРІШНІХ СПРАВ	
Карпенко Р.В.....	13
КОЛІЗІЇ У ЗАКОНОДАВСТВІ ЩОДО ДЕЯКИХ АСПЕКТІВ ІНСТИТУТУ ЗАКОНОДАВЧОЇ ІНІЦІАТИВИ В УКРАЇНІ	
Лемішак К.М.....	17
СУЧАСНЕ РОЗУМІННЯ РЕСПУБЛІКИ ЯК ФОРМИ ПРАВЛІННЯ	
Литвинов О.М.....	20
ЛІСАБОНСЬКИЙ ДОГОВІР: ОСНОВНІ ЗМІНИ В РЕФОРМУВАННІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	
Сніжко Л.С.....	23
СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ У ГАЛУЗІ ОСВІТИ	
Ташлицька Н.М.....	25
ДО ПИТАННЯ ПРО НЕОБХІДНІСТЬ ЗАПРОВАДЖЕННЯ УНІФІКОВАНОГО МІЖНАРОДНОГО БІОЕТИЧНОГО КОДЕКСУ В ЯКОСТІ МОДЕЛЬНОГО ДЛЯ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО БІОЕТИЧНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	
Третьякова В.Г.....	28
СУЧАСНИЙ СТАН ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ НОРМ У НАЦІОНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ	
Трохіна Д.Д.....	31
МОЖЛИВІ НАПРЯМКИ ЗМІНИ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ	
Хмарук Т.В.....	34
РОЛЬ ІНСТИТУТУ ОМБУДСМЕНА В УКРАЇНІ ЯК МЕХАНІЗМУ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА	
Шубчик С.С.....	37

**НАПРЯМ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО
БУДІВНИЦТВА ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ,
АДМІНІСТРАТИВНЕ ТА ФІНАНСОВЕ ПРАВО,
АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОЦЕС, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО . 39**

КОМЕРЦІЙНА ТАЄМНИЦЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА	
Алексеева Д.В.	39
ГЕНЕЗА ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ТА ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ МАСОВИХ ЗАХОДІВ	
Березан В.М.	42
ІНСТИТУТ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ	
Джафарова М.В.	46
КЛАСИФІКАЦІЯ РИЗИКІВ У ДІЯЛЬНОСТІ КОНТРОЛЬНО-ІНСПЕКЦІЙНИХ ОРГАНІВ В СФЕРІ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ В УКРАЇНІ	
Ішук Ю.В.	49
ПРАВОВІ ОСНОВИ ЗДІЙСНЕННЯ КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ДЕРЖАВНИХ НОТАРІАЛЬНИХ КОНТОР ТА НОТАРІАЛЬНИХ АРХІВІВ	
Кінаш У.Я.	53
ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗБОРУ ЗА ЗАБРУДНЕННЯ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА	
Комісарук Н.О.	55
ОБСТАВИНИ, ЩО ПОМ'ЯКШУЮТЬ АДМІНІСТРАТИВНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ, ЯК ФАКТОР, ЩО ВРАХОВУЄТЬСЯ ПРИ НАКЛАДЕННІ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЯК ВИДУ АДМІНІСТРАТИВНОГО СТЯГНЕННЯ	
Куразов Ю.Х.	57
ЗМІСТ ТА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ПРИНЦИПІВ ДИСПОЗИТИВНОСТІ, ЗМАГАЛЬНОСТІ ТА ОФІЦІЙНОГО З'ЯСУВАННЯ ВСІХ ОБСТАВИН СПРАВИ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРОЦЕСІ	
Кухар М.Д.	59
ДЕРЖАВНИЙ ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	
Лиса І.Ю.	63
НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З КОНТРОЛЮ ЗА НАРКОТИКАМИ	
Мальченко Ю.І.	66
МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ В СИСТЕМІ ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	
Панова А.В.	68
АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ	
Паровишник О.В.	69
ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ В КОНТЕКСТІ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ: ОКРЕМІ ПОЛОЖЕННЯ	
Петровська І.І.	72
ЗОВНІШНІЙ КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ З НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ	
Попова О.О.	74
ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ	
Радомська О.В.	76
ОФШОРНІ ЗОНИ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ	
Римарук О.Д., Ляшук О.М.	79

КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УЧАСТІ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ В СФЕРІ МІЖНАРОДНОЇ БЕЗПЕКИ	
Рудой К.М.	82
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО І ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОВС УКРАЇНИ	
Руколайкіна І.Є.	85
СТЯГНЕННЯ ЗА ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ	
Середенко О.В.	88
ДОЦІЛЬНІСТЬ ЕКОНОМІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ У КОНТЕКСТІ СУСПІЛЬНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ	
Стельмащук Л.С.	90
СТЯГНЕННЯ ПОДАТКОВОГО БОРГУ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ	
Степанець Н.Ю.	92
ФІНАНСОВИЙ МОНІТОРИНГ ЯК РІЗНОВИД ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ	
Фещук К.О.	95
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СПРАВИ УКРАЇНИ	
Шмиляк А.О.	97

Слід погодитись з О.В. Горбач, що для нормального функціонування системи правосуддя у справах про притягнення неповнолітніх до адміністративної відповідальності вона має включати в себе: врахування вікових особливостей неповнолітнього; юридичні гарантії захисту прав і законних інтересів неповнолітніх; повноту індивідуального соціально-психологічного дослідження особистості неповнолітнього; вибір індивідуального заходу впливу та його виконання.

При цьому, з метою виконання принципу індивідуалізації адміністративного покарання та з урахуванням вікових особливостей неповнолітніх притягнення їх до адміністративної відповідальності потребує детального законодавчого закріплення. Саме щорічне зростання кількості правопорушень, що скоюють неповнолітні, та наявні особливості притягнення неповнолітніх до адміністративної відповідальності й сприяють необхідності введення до Кодексу України про адміністративні правопорушення окремого розділу "Провадження у справах про адміністративні правопорушення неповнолітніх", та вдосконалення національного законодавства взагалі по цьому питанню.

Треба пам'ятати, що адміністративне правопорушення - не дрібниця, а шлях до скоєння злочину. Отже, попередження адміністративного правопорушення, а також своєчасне покарання за його скоєння є шляхом до запобігання скоєння злочину.

ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ В КОНТЕКСТІ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ: ОКРЕМІ ПОЛОЖЕННЯ

Петровська І.І.

к.ю.н., викладач кафедри конституційного, міжнародного
та адміністративного права Юридичного інституту
Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника

Ефективна протидія будь-яким антисоціальним проявам не в останню чергу залежить від правильного розуміння сутності, витоків цих явищ. Одним з них є корупція, прояви якої можуть мати фатальні для держави і суспільства в цілому наслідки, створюють вагомі перешкоди для реалізації прав та свобод людини і громадянина.

Витоки корупції - в людських негативах, які породжують намагання встановити особливу систему зв'язків та відносин з метою отримання і розподілу незаконних прибутків. Для цього використовуються як прогалини в законодавстві, що провокують стихійну появу нормативно нерегламентованих додаткових видів діяльності, так і прями порушення існуючих норм і правил. Така система складається незалежно від ступеня розвитку суспільства і економічних стосунків. З точки зору інтересів суспільства питання полягає лише в масштабах цього явища. За досягненням певного значення рівня корупції, який вимірюється ступенем довіри населення до влади, суспільство фактично лишається без ефективного управління. Таким чином виникає реальна загроза існуванню самого суспільства. За таких умов цілком

зрозумілим є той факт, що протидія корупції вважається одним з пріоритетних завдань значної кількості держав.

В різні історичні періоди термін «корупція» мав різний зміст і тлумачення. У класичному розумінні політична корупція означала занепад політичної системи загалом: Макіавеллі вважав, що це руйнація всіх громадянських чеснот; на думку Монтеск'є - це перетворення доброго політичного ладу на порочний; Руссо був переконаний, що це неминучий наслідок самої боротьби за владу [1, 28].

На сьогоднішній день в науковій літературі відсутнє єдине системне визначення корупції, яке б повністю охоплювало цей складний феномен у всій різноманітності його форм та проявів. Окремі довідкові видання стверджують, що поняттям корупції охоплюються злочини, пов'язані з використанням посадовими особами, політичними і суспільними діячами належних їм за відповідним статусом прав заради особистого збагачення і на шкоду суспільству і державі. [2, 586]. Вітчизняна юридична енциклопедія по суті цитує Концепцію боротьби з корупцією на 1998-2005 роки, затверджену Указом Президента України від 24 квітня 1998 року № 367, і підкреслює, що корупція становить сукупність різних за характером та ступенем суспільної небезпеки, але єдиних за своєю суттю корупційних діянь - кримінальних, адміністративних, цивільно-правових або дисциплінарних, а також порушень етики поведінки посадових осіб, пов'язаних із вчиненням цих дій [3, 369].

Отже, корупція - це комплексне поняття, яке охоплює сукупність взаємопов'язаних правопорушень: кримінально-правових; адміністративно-правових; дисциплінарних. І вже цей факт пояснює наявність розмаїття визначень корупції різними авторами і проблеми з формулюванням загального, єдиного визначення цього явища.

Корупція - причина і ядро багатьох порушень прав людини. Серед країн, де спостерігається систематична корупція, відповідно систематично порушуються і права людини. Протидія корупції в основному направлена на закінчення зловживань, які спотворюють політичні та економічні процеси, і які допомагають приходити до влади тим людям, які не дбають про представництво інтересів суспільства. Відповідно, зменшення корупційних проявів покращує доступ до суспільних послуг, особливо для бідних та уразливих верств населення, відкриває шлях для суспільного розвитку. Якщо розглядати корупцію як антисоціальне явище, як наприклад, злочинність, то перш за все варто зазначити, що викорінення її повністю є утопією. Завданням ж всіх органів та служб з протидії корупції є зменшення її проявів до мінімуму, розробка ефективних заходів та методів протидії і виявлення корупційних правопорушень, особливо таких суспільно-небезпечних як злочини, зміна свідомості людини, підвищення правової культури, створення заходів перевиховання людини зокрема і суспільства у цілому. Звичайно, що даний шлях розвитку є складним та тернистим, а за сучасних суспільно-політичних умов у країні фактично неможливим, оскільки політична та економічна кризи тільки створюють сприятливі умови для корупції. Протидія корупції повинна бути направлена на викорінення зловживань, які спотворюють політичні та економічні процеси в державі.

Корупція перешкоджає соціальному захисту, ускладнює доступ до медичних послуг, охорони здоров'я, корупція в освіті і водному секторі безпосередньо підриває міжнародні стандарти прав людини.

Протидія корупційним проявам на загальнодержавному рівні повинна ґрунтуватись на ефективних заходах, та сприяти захисту прав людини.

Список використаних джерел:

1. Донатела дела Порта, Альберто Ванучі: Брудні оборудки: учасники, ресурси та механізм політичної корупції / Пер. з англійської. К.: «К.І.С», 2006. – 302 с.
2. Политическая энциклопедия : В 2-х Т. – М.: Мысль, 1999. Т.1: А-М.–751 с.
3. Юридична енциклопедія: В 6-х Т.-К.: «Укр. енцикл.», 2001. – Т 3. – 790 с.

ЗОВНІШНІЙ КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ З НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ

Попова О.О.

науковий співробітник НДЛ

Державного науково-дослідного інституту МВС України

Контроль, як основний спосіб забезпечення законності та дисципліни в державному управлінні, є одним із найважливіших елементів державного управління та однією з найважливіших складових засобів підвищення ефективності сервісної діяльності адміністративних органів, забезпечення конструктивної співпраці між владними структурами та населенням.

Сутність контролю полягає в тому, що суб'єкт контролю здійснює облік і перевірку того, як контрольований об'єкт виконує покладені на нього завдання і реалізує свої функції [1].

Розглянемо види контролю за діяльністю органів внутрішніх справ у сфері надання адміністративних послуг у відповідності з його спрямованістю (зовнішній і внутрішній) і за суб'єктами його здійснення відповідно до призначення контрольних заходів (перевірка фінансової діяльності підконтрольних органів і дотримання законності та прав людини у діяльності органів виконавчої влади з надання адміністративних послуг).

Призначення фінансового контролю полягає у сприянні реалізації фінансової політики держави, забезпеченні процесу формування й ефективного використання фінансових ресурсів у всіх ланках фінансової системи.

За своїм змістом фінансовий контроль складається з комплексу заходів, що вживаються законодавчими та виконавчими органами влади всіх рівнів, а також спеціально створеними установами, для забезпечення законності та ефективності формування, володіння та використання фінансових ресурсів з метою захисту фінансових інтересів держави, місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання та громадян, а також успішного досягнення поставлених цілей у сфері фінансів [2].

Зовнішній фінансовий контроль у сфері надання органами виконавчої влади, зокрема органами внутрішніх справ, адміністративних послуг здійснюється

органами законодавчої (представницької) і виконавчої влади України. До системи органів державного фінансового контролю належать: Верховна Рада України, Міністерство фінансів, Рахункова палата, органи Державної контрольно-ревізійної служби (далі – ДКРС), Державне казначейство, Державна податкова служба, Державна митна служба України аудиторів та аудиторські служби. Однак, якщо Рахункова палата і ДКРС є спеціальними органами державного фінансового контролю, тобто контроль є основним і єдиним завданням цих органів, то Державна податкова служба, Державне казначейство України виконують контрольні функції паралельно з іншими покладеними на них завданнями; вони зобов'язані контролювати лише окремі напрями руху державних коштів.

Зовнішній фінансовий контроль здійснюється відповідно до Конституції України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР, Бюджетного кодексу України від 8 липня 2010 р. № 2456-VI, а також законів України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» від 26 січня 1993 р. № 2939-XII, «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні» від 26 січня 1993 р. № 2939-XII, «Про Рахункову палату» від 11 липня 1996 р. № 315/96-ВР, «Про адміністративні послуги» від 6 червня 2012 р. № 5203-VI тощо.

Контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини та громадянина, а також захист прав кожного на території України і в межах її юрисдикції здійснюється Президентом України, Прокуратурою України, Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини тощо.

Контроль за дотриманням законності відповідно до напрямів діяльності органів внутрішніх справ України у сфері надання адміністративних послуг здійснюється відповідно до таких законів України: «Про міліцію» від 20 грудня 1990 р. № 565-XII, «Про дорожній рух» від 30 червня 1993 р. № 3353-XII, «Про звернення громадян» від 2 жовтня 1996 р. № 398/96-ВР, «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» від 23 грудня 1997 р. № 776/97, «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» від 1 червня 2000 р. № 1775-III, «Про автомобільний транспорт» від 5 квітня 2001 р. № 2344-III, «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» від 6 вересня 2005 р. № 2806-IV, «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» від 5 квітня 2007 р. № 877-V, «Про центральні органи виконавчої влади» від 17 березня 2011 р. № 3166-VI тощо.

Сьогодні у сфері надання органами внутрішніх справ адміністративних послуг функціонує досить розгалужена, подекуди неефективна, система зовнішнього інституційного контролю за напрямом фінансової діяльності та забезпечення законності й додержання прав людини. Разом з тим однією з альтернативних форм контролю, що на прикладі світового досвіду довела свою ефективність, і наразі відроджується в Україні, є форма громадського контролю.

Отже, раціональне поєднання всіх форм контрольної діяльності, налагодження ефективного та збалансованого механізму їх функціонування, зокрема створення належного нормативно-правового забезпечення, сприятиме подальшій розбудові демократії, законності, добробуту та соціальної стабільності у суспільстві.

Асоціація аспірантів-юристів

Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання розвитку державності та правотворчої діяльності в Україні»

м. Харків, 02-03 лютого 2013 р.

Том 1

м. Харків

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА	6
КУЛЬТУРНА ФУНКЦІЯ ДЕРЖАВИ НА ТЕРИТОРІЇ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ Головченко М.Ф.	6
НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО ТА ЙОГО РОЛЬ В ЗАПОБІГАННІ МІЖЕТНІЧНИХ КОНФЛІКТІВ Сметюх В.С.	8
НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН, КОНСТИТУЦІЙНИЙ ПРОЦЕС, МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО	10
ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ КОНСТИТУЦІЙ Гераськевич Г. М.	10
МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ФУНКЦІЇ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА ОРГАНАМИ ВНУТРІШНІХ СПРАВ Карпенко Р.В.	13
КОЛІЗІЇ У ЗАКОНОДАВСТВІ ШОДО ДЕЯКИХ АСПЕКТІВ ІНСТИТУТУ ЗАКОНОДАВЧОЇ ІНІЦІАТИВИ В УКРАЇНІ Лемішак К.М.	17
СУЧАСНЕ РОЗУМІННЯ РЕСПУБЛІКИ ЯК ФОРМИ ПРАВЛІННЯ Литвинов О.М.	20
ЛІСАБОНСЬКИЙ ДОГОВІР: ОСНОВНІ ЗМІНИ В РЕФОРМУВАННІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ Сніжко Л.С.	23
СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ У ГАЛУЗІ ОСВІТИ Ташлицька Н.М.	25
ДО ПИТАННЯ ПРО НЕОБХІДНІСТЬ ЗАПРОВАДЖЕННЯ УНІФІКОВАНОГО МІЖНАРОДНОГО БІОЕТИЧНОГО КОДЕКСУ В ЯКОСТІ МОДЕЛЬНОГО ДЛЯ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО БІОЕТИЧНОГО ЗАКОНОДАВСТВА Третьякова В.Г.	28
СУЧАСНИЙ СТАН ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ НОРМ У НАЦІОНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ Трохіна Д.Д.	31
МОЖЛИВІ НАПРЯМКИ ЗМІНИ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ Хмарук Т.В.	34
РОЛЬ ІНСТИТУТУ ОМБЕУДСМЕНА В УКРАЇНІ ЯК МЕХАНІЗМУ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА Шубчик С.С.	37